

การศึกษา ปัญหาเด็กและสตรีถูกล่วงละเมิดทางเพศจากบุคคลในครอบครัวหรือบุคคลใกล้ชิดในจังหวัดเชียงใหม่ มีวัตถุประสงค์ เพื่อทราบสภาพปัญหาที่แท้จริงที่ทำให้เด็กและสตรี ในจังหวัดเชียงใหม่ถูกล่วงละเมิดทางเพศ จากบุคคลในครอบครัวหรือบุคคลใกล้ชิด และเพื่อกำหนดแนวทางป้องกันเพื่อมิให้เกิดเหตุการณ์ดังกล่าว โดยทำการศึกษาประชากรเด็กและสตรีที่ถูกล่วงละเมิดทางเพศ ของศูนย์พิทักษ์เด็กเยาวชนและสตรี ดำรวจภูธรจังหวัดเชียงใหม่ ที่มาแจ้งความดำเนินคดีในปี 2544 จำนวน 25 ราย และปี 2545 จำนวน 20 ราย ร่วมกับการสัมภาษณ์กรณีศึกษาจากประชากรดังกล่าว จำนวน 7 ราย โดยการสุ่มตัวอย่างตามสะดวก

ผลการศึกษา พบว่า ผู้เสียหายสามารถแบ่งออกเป็น 2 กลุ่มใหญ่ ๆ กลุ่มแรกคือเด็กหญิงที่มีอายุต่ำกว่า 15 ปี สาเหตุสำคัญที่ทำให้เกิดการละเมิดทางเพศ คือความอ่อนวัยของผู้เสียหาย ประกอบกับความคุ้นเคย ความไว้วางใจ ความเคารพนับถือต่อผู้ต้องหา และทั้งหมดเป็นบุคคลใกล้ชิดผู้เสียหายทั้งสิ้น กลุ่มที่สอง คือ หญิงที่มีอายุมากกว่า 15 ปีขึ้นไป กลุ่มนี้จะมีลักษณะการถูกล่วงละเมิดแบ่งเป็น 2 ลักษณะ ลักษณะแรกเป็นการถูกล่วงละเมิดทางเพศโดยความยินยอมของทั้งสองฝ่าย แต่เป็นลักษณะที่ขัดต่อฉันทกฏหมาย และผู้ต้องหาทั้งหมดเป็นผู้ที่เสียหายมีความรู้จักสนิทสนมเป็นอย่างดี ลักษณะที่สองเป็นลักษณะการถูกล่วงละเมิดทางเพศโดยบุคคลอื่น ๆ ที่ไม่รู้จักคุ้นเคยมาก่อน และพบว่านอกจากสาเหตุดังกล่าวแล้ว ข้อบกพร่องของกฎหมายที่ใช้บังคับที่เป็นช่องทางให้ผู้กระทำผิดไม่หวั่นกลัวและมีการกระทำผิดซ้ำอีก จึงควรแก้ไขปรับปรุงกฎหมายที่เกี่ยวข้องให้สามารถป้องกันการถูกล่วงละเมิดในเด็กและสตรีอย่างมีประสิทธิภาพสูงสุด